

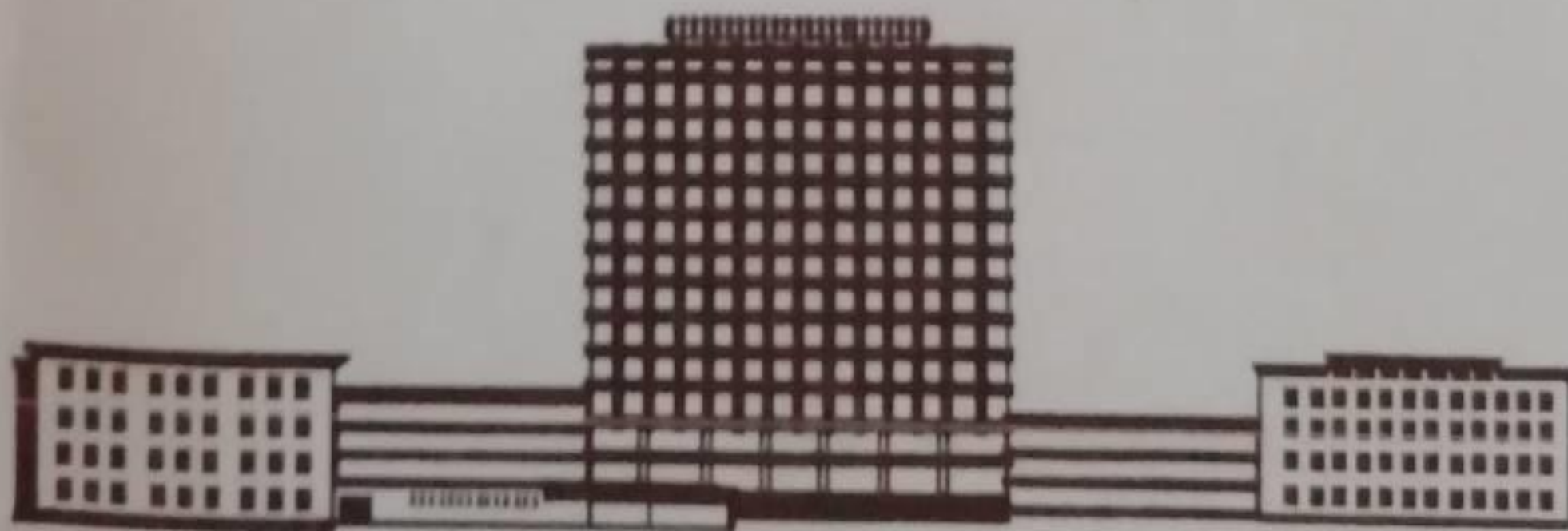

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**ПРОФЕСОРСЬКО-ВИКЛАДАЦЬКОГО СКЛАДУ,
НАУКОВИХ СПІВРОБІТНИКІВ І АСПІРАНТІВ
ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗА ПІДСУМКАМИ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ
ЗА ПЕРІОД 2009-2010 РР.**

ТОМ 3

ДОНЕЦЬК-2011

УДК 340/349 (063)

ББК Х. я 431

Матеріали наукової конференції професорсько-викладацького складу, наукових співробітників і аспірантів Донецького національного університету за підсумками науково-дослідної роботи за період 2009-2010 рр. Т.3 / Під ред. П.В. Єгорова, С.В. Беспалової. – Донецьк: ДонНУ, 2011. – 183 с.

Збірка (у 3-х томах) містить тези доповідей викладачів, наукових співробітників, аспірантів, пошукачів, що надійшли до оргкомітету наукової конференції професорсько-викладацького складу, наукових співробітників і аспірантів Донецького національного університету, яка проводиться кожні два роки за підсумками науково-дослідної роботи за період 2009-2010 рр.

До 1-го тому увійшли тези доповідей з природничих наук відповідно до напрямків роботи таких секцій – математичних наук, фізичних і комп'ютерних наук, хімічних наук, біологічних наук; суспільних наук відповідно до напрямків таких секцій – фінансів, банківської справи, обліку, аудиту, економічної теорії і прикладної статистики, філософських наук, фізичного виховання і спорту, проблем навчання іноземних громадян.

2-й том містить тези доповідей з гуманітарних та суспільних наук відповідно до напрямків роботи таких секцій – філологічних наук, іноземних мов, історичних і політичних наук, економічних наук, економічної кібернетики, документознавства та інформаційної діяльності.

3-й том містить тези доповідей з юридичних наук відповідно до напрямків роботи таких секцій - конституційного і міжнародного права, цивільно-правових дисциплін, державно-правових дисциплін, кримінального права і процесу, господарського, екологічного і земельного права.

Верстка збірки здійснена з готових оригіналів-макетів, наданих авторами у електронному вигляді. Відповідальність за зміст доповідей і якість ілюстрацій несуть автори доповідей.

ISBN 978-966-639-475-3

ISBN 978-966-639-476-0

© Донецький національний університет
© Колектив авторів

<i>Скубченко І.О.</i>	Гірничодобувна промисловість: співвідношення з суміжними поняттями.....	127
<i>Поляков В.Ю.</i>	Припинення діяльності певних видів некомерційних організацій.....	129
<i>Станкевич В.Л.</i>	Проблема політичного статусу державних службовців теоретичний та практичний вимір.....	131
<i>Шейко В.В.</i>	Особенности обжалования действий государственного регистратора по регистрации изменений в уставные документы ООО.....	135
<i>Стаднік І.В.</i>	Правовое регулирование хозяйственных отношений: определение эффективности.....	138
<i>Лазько С.І.</i>	Обмін вимог кредиторів на корпоративні права боржника.....	141
<i>Щербініна О.В.</i>	Регуляторна політика земств в галузі сприяння розвитку дрібної промисловості в Російській імперії наприкінці ХІХ – початку ХХ ст.	144
<i>Косач Н.Є.</i>	Об осуществлении субъектом властных полномочий управленческих функций.....	146
<i>Хачук К.Д.</i>	До питання відчуження органами місцевого самоврядування комунального майна.....	148
<i>Лещенко В.С., Разинкова А.В.</i>	Римское право. Историографический обзор (конец ХХ в. - начало ХХІ в.).....	150

СЕКЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО, ЕКОЛОГІЧНОГО І ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА

<i>Бобкова А.Г.</i>	Правові засади стимулювання розвитку екологічного підприємництва.....	153
<i>Куш Л.І.</i>	Щодо застосування понять «медична допомога» та «медичні послуги» в перспективному законодавстві.....	155
<i>Серебрякова Ю.О.</i>	Щодо порядку відшкодування на оплату послуг адвоката в господарському судочинстві.....	157
<i>Павлюченко Ю.М.</i>	Щодо порядку реалізації господарсько-правової відповідальності.....	160
<i>Захарченко А.М.</i>	Щодо участі органів місцевого самоврядування у вирішенні питань управління об'єктами державної власності.....	162

надаватися виключно безкоштовно, тобто мета медичної допомоги, як діяльності не спрямована на отримання прибутку.

Щодо визначення поняття «медична послуга», то на жаль, в чинному законодавстві воно взагалі відсутнє. А тому відсутність законодавчої дефініції «медичної послуги» значно ускладнює розмежування та встановлення співвідношення понять «медична послуга» та «медична допомога».

Вищенаведене дає можливість зробити висновок, що для належного розмежування понять «медична допомога» та «медичні послуги», необхідно уточнити їх зміст, шляхом закріплення у законодавстві відповідного визначення. При цьому враховуючи вимоги ст. 92 Конституції України щодо врегулювання відносин у сфері охорони здоров'я виключно законами, доцільно визначення цих понять закріпити у спеціальному законі, наприклад, в Основах законодавства України про охорону здоров'я. Такий підхід, безумовно, буде сприяти встановленню правового статусу закладів охорони здоров'я, оскільки медична допомога та медичні послуги є безпосередніми результатами їх діяльності, які реалізуються на зовсім різних умовах.

ЩОДО ПОРЯДКУ ВІДШКОДУВАННЯ ВИТРАТ НА ОПЛАТУ ПОСЛУГ АДВОКАТА В ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

Серебрякова Ю.О.

к.ю.н., доцент

На сучасному етапі звернення до суду залишається одним з основних способів захисту прав суб'єктів господарювання. Зазвичай, приймаючи участь у судовому процесі, суб'єкти господарювання мають нести витрати а оплату послуг адвоката, відшкодування яких є одним із шляхів забезпечення доступу до судочинства.

Аналіз правозастосовної практики свідчить про неоднозначність вирішення судовими органами питань відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у господарському судочинстві. Зокрема, відсутня єдина позиція щодо належного документального підтвердження здійснення таких витрат. Потребують більш досконалого регулювання питання щодо порядку відшкодування витрат, понесених після прийняття рішення по справі судом першої інстанції.

Правовою основою відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у господарському процесі є Господарський процесуальний кодекс України (далі – ГПК України), який не містить уніфікованих положень щодо порядку відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у господарському судочинстві тощо.

У теорії права питання відшкодування витрат на оплату послуг адвоката розглядались представниками науки цивільного та кримінального права - А.М. Бірюкова, О.В. Острогляд, П.В. Хотенець та ін. Проте з урахуванням наявності проблем вирішення питання відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у господарському судочинстві, існує потреба його теоретичного опрацювання у контексті науки господарського процесуального права. Вищевикладене вказує на актуальність порушеного у дослідженні питання.

Відповідно до статті 44 ГПК України оплата послуг адвоката включена до складу судових витрат.

Згідно п. 10 Роз'яснення Вищого арбітражного суду України «Про деякі питання практики застосування розділу VI ГПК» від 04.03.1998 № 02-5/78, відшкодування витрат позивачів та відповідачів, пов'язаних з оплатою ними послуг адвокатів здійснюється господарським судом шляхом зазначення про це у рішенні, ухвалі, постанові за наявності документального підтвердження витрат, як-от угоди про надання послуг щодо ведення справи у суді та/або належно оформленої довіреності, виданої стороною представникові її інтересів у суді, і платіжного доручення або іншого документа, який підтверджує сплату відповідних послуг.

Отже, законодавством передбачена можливість відшкодування витрат, понесених до прийняття рішення по справі судом першої інстанції за умови документального підтвердження їх сплати. Правозастосовна практика свідчить про неконструктивність законодавства у цієї частині, адже у більшості випадків надати в судові засідання докази оплати послуг неможливо. Так, на практиці має місце оплата цих витрат після набрання рішенням господарського суду законної сили, можлива й відстрочка платежу чи його розстрочка. Чинним законодавством не встановлено обов'язкову повну передоплату за договором про надання правової допомоги адвокатом, тому оплата може відбуватися після надання послуг через кілька днів за умови підписання акту наданих послуг (виконаних робіт). У деяких випадках вартість послуг адвоката залежить від того, на користь кого суд прийме рішення. У випадку погодинної оплати роботи адвоката, стягнення вартості його роботи за участь у судовому засіданні в день

прийняття рішення по справі є неможливою. Стягнення витрат сторони за участь адвоката у розгляді справи в рахунок майбутньої їх оплати у вигляді судових витрат чинним законодавством не передбачено. Більш того, ці витрати сторони несуть також і у зв'язку з одержанням правової допомоги на інших стадіях господарського процесу (перегляд судових рішень в апеляційному та касаційному порядку тощо), не відшкодовуються. На практиці мають місце випадки закріплення в угоді про надання правової допомоги, за якою планується здійснити відшкодування витрат на оплату послуг адвоката, надання адвокатських послуг на тих стадіях господарського процесу, що передують прийняттю остаточного рішення у господарській справі. Проте, судові органи відмовляють у їх відшкодуванні з посиланням на неможливість фактичного надання цих послуг на момент прийняття рішення у справі.

Практика прийняття судами додаткових рішень про розподіл витрат на оплату послуг адвоката на підставі ст. 88 ГПК України є не коректним способом вирішення цього питання, оскільки його прийняття можливо тільки у випадку, коли до прийняття рішення по справі особою було заявлено про відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у визначеному розмірі, проте у рішенні це питання не вирішено.

Підсумовуючи наведене, приходимо до висновку про доцільність запровадження нового підходу вирішення питання відшкодування витрат на оплату послуг адвоката у господарському судочинстві шляхом запровадження можливості вирішення питання про розподіл судових витрат за послуги адвоката після розгляду справи в усіх судових інстанціях.

Вище наведені пропозиції доцільно викласти у ст. 49 ГПК України. Реалізація цієї пропозиції забезпечить належну реалізацію права сторони господарського процесу на відшкодування витрат на оплату послуг адвоката за рахунок винної сторони.